

შეტყობინება მეორობის

სიღრმისეული მნიშვნელობა ეზრას მსახურებისა და ნეემიას ხელმძღვანელობისა – ეპლესის, როგორც ღმერთის სახლისა და ღმერთის სამეფოს, აშენება, იმის მეშვეობით, რომ გამოვავლინოთ ჩვენი სიცოცხლით და წარმოვქმნათ ჩვენი სამუშაოთი ახალი იერუსალიმი

ადგილები წერილიდან: გამოცხ. 21:2, 9-11, 18; 22:1

- I. ეზრას მსახურების სიღრმისეული მნიშვნელობა გამოხატულია სიტყვებში „განწმენდა“, „განსწავლა“ და „შემადგენლობის შეცვლა“; ნეემიას ხელმძღვანელობის სიღრმისეული მნიშვნელობა გამოხატულია სიტყვებში „გამოყოფა“, „დაცვა“ და „გამოხატულება“; ჩვენ უნდა ვითანამშრომლოთ უფალთან მის ზეციურ მსახურებაში, რათა ავაშენოთ ეკლესია, როგორც ღმერთის სახლი და ღმერთის სამეფო, იმის მეშვეობით, რომ გამოვავლინოთ ჩვენი სიცოცხლით და წარმოვქმნათ ჩვენი სამუშაოთი ახალი იერუსალიმი, ამ სიღრმისეული მნიშვნელობის თანახმად – 3 მეფ. 8:48; ფსალ. 48:1-2; 1 ტიმ. 3:15; ეფეს. 2:21-22.
- II. გიცხოვროთ ღმერთი და ვემსახუროთ ღმერთს საუკუნის ხედვის თანახმად საუკუნის მსახურებაში – ნიშნავს, რომ გამოვავლინოთ ჩვენი სიცოცხლით და წარმოვქმნათ ჩვენი სამუშაოთი ახალი იერუსალიმი: „მისი კედელი იასპით იყო ნაგები; ხოლო ქალაქი – სუფთა ოქროსი, სუფთა მინის მსგავსი“ – გამოცხ. 21:18; საქმე. 26:19; 22:15; გამოცხ. 21:2, 9-11:
 - a. ის, რომ ქალაქი არის სუფთა ოქრო, სუფთა მინის მსგავსი, აღნიშნავს ჩვენს საჭიროებას განწმენდაში, ღმერთისა და მისი წმიდა ბუნების მეშვეობით და გაცისკროვნებაში, განათლების მეშვეობით, ჩვენი გონების მიმართ ბიბლიის სწავლებების გამოყენების გზით, ჩვენი გონების განახლებისა და გაცისკროვნებისათვის, რაც გაგებდის ჩვენ სუფთებს, ღმერთის აზრების, მსჯელობისა და გზების წყალობით – შდრ. მათე 5:8; ეფეს. 4:23; იოანე 17:17.
 - b. „სამშენებლო სამუშაო“ არის ღმერთის უნიკალური სამუშაო, რომელიც განკუთვნილია სამერთიანი ღმერთის მიერ ჩვენი შემადგენლობის შეცვლისათვის, რათა ჩვენ ხელახლა ავშენდეთ ღმერთისაგან და დავარიგოთ ღმერთი სხვებში, რაც შესაძლებლობას მისცემს ღმერთს, რომ ჩააშენოს თავისი თავი მათ არსებაში და გახადოს ისინი არსებები ახალ იერუსალიმში – 1 კორ. 3:9, 12; ეფეს. 3:16-19; გამოცხ. 3:12; ქებ. ქ. 6:4; ებრ. 11:10.
 - c. ქალაქი მისი კედელით აღნიშნავს ახალ იერუსალიმს, როგორც ღმერთის მარადიულ სამეფოს ღმერთის თავობის ქვეშ, ღმერთის ხალხის გამოსაყოფად და ღმერთის ინტერესების დახაცავად – ნეებ. 4:17; ეფეს. 5:26.
 - d. ის, რომ ქალაქის კედელი არის იასპი (ღმერთის სიცოცხლე მის სიმდიდრეში), ხოლო ქალაქი არის ოქრო (ღმერთის ღვთაებრივი ბუნება), გვიჩვენებს, რომ ღმერთის მარადიული სახლშენებლობა არის ის, რომ გაგვხადოს ჩვენ ისეთივეები, როგორიც არის ის, სიცოცხლითა და ბუნებით, მაგრამ არა ღვთაებაში, მისი უნიკალური გამოხატულებისათვის – დაბ. 1:26; იოანე 10:10ბ; 2 პეტ. 1:4; გამოცხ. 4:3; 21:10-11, 18.
- III. გამოვავლინოთ ჩვენი სიცოცხლით და წარმოვქმნათ ჩვენი სამუშაოთი ახალი იერუსალიმი, ნიშნავს, რომ ვიცხოვროთ და ვიმსახუროთ ეზრას მსახურებისა და ნეემიას ხელმძღვანელობის სიღრმისეულ მნიშვნელობაში:

- ა. ჩვენ უნდა დაგრჩეთ ყოველგვარი მინარევისაგან განწმენდის პროცესში, და უნდა მივიღოთ უფალი და მისი მარადიული სახლმშენებლობის ინტერესები, როგორც ჩვენი ერთადერთი მიზანი – ეზრ. 9:2; მათე 5:8; 1 ტიმ. 3:9; 2 კორ. 6:4ა, 6; ლუკა 9:54-55; გბრ. 4:12; 3 მეფ. 8:48:
1. ჩვენ შეიძლება განვიწმინდოთ მინარევებისაგან დმერთის მიერ გაცისკროვების, მხილებისა და სასამართლოს შედეგად, ჯვრის მიერ განადგურებისა და გაუქმების წყალობით, სისხლით განწმენდისა და განბანის წყალობით და სულის დინებისა და სულით გაუდენთის წყალობით – ფსალ. 139:23-24; 51:7, 10; გამოცხ. 22:1.
 2. ჩვენ შეიძლება განვიწმინდოთ მინარევებისაგან სიცოცხლის წყლით განბანის პროცესის წყალობით, დმერთის სუფთა სიტყვაში; რაც უფრო მეტად არის ადამიანი დმერთის სიტყვაში, მით უფრო სუფთა ხდება ის – ფსალ. 12:6; 119:9, 140; ეფეს. 5:26; ესაია 55:8-11.
 3. ლევ. 19:19-ში ნაჩვენებია, რომ დმერთს სურს, რომ ყველაფერი იყოს თავ-თავისი გვარის თანახმად, ყოველგვარი შერევის გარეშე – გამოცხ. 17:3-6; რჯლ. 22:5, 9-11; შდრ. დაბ. 1:11, 21, 24-26; 2:7-9:
 - ა) ის, რომ პირუტყვი უნდა მოჟენებინათ შერევის გარეშე, ნიშნავს, რომ სიცოცხლეში არ უნდა იყოს მინარევი: მათ, ვინც ცხოვრობენ დმერთის სიცოცხლით, არ უნდა იცხოვრონ ხორცით – შდრ. გალ. 5:16.
 - ბ) ის, რომ თესლი უნდა დაეთესათ შერევის გარეშე, ნიშნავს, რომ სიტყვის მსახურებაში უნდა დაითესოს მხოლოდ ერთი ჯიშის თესლი, ერთი სახის სწავლება – უნიკალური სწავლება დმერთის მარადიული სახლმშენებლობის შესახებ – რჯლ. 22:9; 1 ტიმ. 1:3-4; 6:3.
 - გ) ის, რომ სამოსი უნდა დაემზადებინათ მასალების შერევის გარეშე, ნიშნავს, რომ ჩვენს საქციელში არ უნდა იყოს მინარევები: მათ, ვინც ცხოვრობენ ახალი აღთქმის სიცოცხლეში, არ უნდა იცხოვრონ ძველი აღთქმის დადგენილებების თანახმად (გალ. 2:19-20; 5:1-6) და მათ, ვინც ეპუთვნიან უფალს, არ უნდა იცხოვრონ წარმართოა ჩვეულებების თანახმად (ლევ. 20:23; 18:3; შდრ. ეფეს. 4:17; რომ. 12:2ა).
 4. 1 პეტ. 1:22-ში ნათქვამია: „ვინაიდან ჰეშმარიტებისადმი მორჩილებით განიწმინდეთ თქვენი სამშვინველები უთვალთმაქცო ძმათმოყვარეობისათვის, მთელი გულით მტკიცედ შეიყვარეთ ერთმანეთი“:
 - ა) ეს ნიშნავს, რომ იმისათვის, რომ ჩვენი სამშვინველი (ჩვენი გონება, გრძნობები და ნება) განიწმინდოს, საჭიროა, რომ ის გათავისუფლდეს ყველაფერი იმისაგან, რაც არ არის დმერთი, და კონცენტრირდეს დმერთზე, როგორც ერთადერთ საგანსა და ერთადერთ მიზანზე (1 კორ. 2:9-10; 2 თებ. 3:5); როდესაც ჩვენ ვერცხილებით ჰეშმარიტებას, ქრისტეში ჩვენი რწმენის შინაარსსა და სინამდვილეს (2 ტიმ. 4:7; ტიტ. 1:1), მთელი ჩვენი სამშვინველი კონცენტრირებულია დმერთზე და ამით იწმინდება ყველაფრისაგან, რაც არ არის დმერთი.
 - ბ) ვინაიდან ჩვენი სამშვინველების განწმენდა აიძულებს მთელ ჩვენს არსებას, რომ კონცენტრირდეს დმერთზე, რათა ჩვენ მთელი ჩვენი გულით, მთელი ჩვენი სამშვინველითა და მთელი ჩვენი გონებით გვიყვარდეს დმერთი (მარქ. 12:30), ასეთი განწმენდის შედეგი არის უთვალთმაქცო ძმათმოყვარეობა და ის აღგვძრავს ჩვენ, რომ მთელი გულით მტკიცედ გვიყვარდეს ისინი, ვინც უყვარს დმერთს (იოანე 13:5,

14:17; 34:35; 2 პეტ. 1:5, 7; ოომ. 12:9-11; 2 ტიმ. 1:6-7; 1 ოქს. 3:12; 4:9-10; ებრ. 13:1; 1 ოოანე 2:5-8; 3:11, 23; 4:7-8, 16-21).

- ბ. ჩვენ უნდა ვიყოთ განათლებულები, რათა განვანათლოთ სხვები ჰეშმარიტებით, დმერთის მოწმობისათვის, დმერთის ერთობლივი გამოხატულებისათვის – 2 ტიმ. 2:2; 1 ტიმ. 3:15-16; 6:3; 1 კორ. 14:31:
1. წმიდა ქალაქის, ახალი იერუსალიმის, თორმეტ საძირკველზე დაწერილია კრავის ოორმეტი მოციქულის სახელები, საიდანაც გამომდინარეობს, რომ ახალი იერუსალიმი შენდება მოციქულთა სწავლების თანახმად, დმერთის სახლმშენებლობის შესახებ ჯანსაღი სწავლების თანახმად – გამოცხ. 21:14; საქმე. 2:42; 2 ტიმ. 1:15; ტიმ. 1:9; 2 ტიმ. 2:2.
 2. ეზრა იყო მცოდნე დმერთის კანონისა, რომელიც დაკავშირებულია დმერთის სახლმშენებლობასთან; კანონი არის ქრისტეს, როგორც დმერთის სიტყვის, დმერთის მოწმობის, დმერთის გამოსახულების, დმერთის გამოხატულების, წინასახე – გამ. 16:34; 34:28; შდრ. 1:2.
 3. იმის წყალობით, რომ ჩვენ მივდივართ ქრისტესთან, როგორც ცოცხალ სიტყვასთან, დაწერილ სიტყვაში, მას შეუძლია გახდეს გამოყენებული სიტყვა, რომელიც შესაძლებლობას გვაძლევს, რომ ავივსოთ მისით, რათა გავხდეთ იესოს მოწმობა – ოოანე 1:1; გამოცხ. 19:13; ოოანე 5:39-40; 6:63; გამოცხ. 1:2, 10-11.
 4. როდესაც ვრჩებით უნიკალურ მსახურებაში – დმერთის სახლმშენებლობის შესახებ სწავლებაში, ჩვენ შეგვიძლია ჩავწვდეთ სიტყვის სიღრმისეულ მნიშვნელობას, რათა ავივსოთ სიცოცხლის სინათლით – ნეკ. 8:8, 13; მათვ 4:12-16; ოოანე 1:4-5.
 5. ჩვენ უნდა ვისწავლოთ, რომ გამოვიყენოთ ახალი ენა, და უნდა ვიღაპარაკოთ „იუდევლურად“, ახალ კულტურაში, ახალი კაცის დმერთკაცისეულ კულტურაში – ნეკ. 13:23-24.
- ბ. ჩვენ შემადგენლობა უნდა შევიცვალოთ მადლით, რომელიც არის გამზადებული სამერთიანი დმერთი, რომელიც ხდება სიცოცხლე და ყველაფერი ჩვენთვის – 1 პეტ. 5:10; 2 კორ. 13:14; ებრ. 10:29:
1. თორმეტი მოციქული წარმოადგენს ახალი ადოქმის მადლს; ეს ნიშნავს, რომ მადლი არის სათავე, ელემენტი და საშუალება ახალი იერუსალიმის წარმოსაქმნელად – გამოცხ. 21:14.
 2. ჩვენ უნდა გავხდეთ შედგენილები მადლით მადლზე, უნდა ვიშრომოთ მადლით, დავარიგოთ მადლი და მივუჩანოთ ადამიანებს მადლის სიტყვა – ოოანე 1:16; 1 კორ. 15:10; 1 პეტ. 4:10; საქმე. 20:32.
 3. ახალი იერუსალიმი შენდება იმის მეშვეობით, რომ დმერთი ნერგავს თავის თავს ადამიანის შემადგენლობაში, რათა გახადოს ადამიანი ისეთივე, როგორც არის თვითონ დმერთი, სიცოცხლითა და ბუნებით, მაგრამ არა დგოთაებაში, რათა დმერთი და ადამიანი გახდენ ერთი ერთობლივი მთლიანობა და იყვნენ ერთობლივი საცხოვრებელი – გამოცხ. 21:2-3, 10-11, 18-22.
 4. ჩვენ უნდა შევასრულოთ მხოლოდ ერთი სამუშაო – ახალი იერუსალიმის სამუშაო; ჩვენ უნდა ვიყოთ ერთი ჩვენში მოქმედ დმერთან, როდესაც ის თანმიმდევრულად ატარებს მის მიერ ამორჩეულებს მისი ორგანული გადარჩენის ეტაპებს – ხელახლა შობას, გაწმიდანებას, განახლებას, გარდასახვასა და დამსგავსებას განდიდებისათვის.

5. ასე გადავალოთ ჩვენ ერთი დონიდან მეორეზე, ვიდრე არ მივაღწევთ უმაღლეს წერტილს, სადაც გავხდებით ერთნაირები; იქ უკვე აღარ არის ხორცი და უკვე აღარ არის ბუნებრივი არსება; ყველანი არიან სულში, და ყველანი არიან ახალი იერუსალიმის არსებები; ეს არის დმერთის სამუშაოს უმაღლესი წერტილი, ხოლო ჩვენ ვართ დმერთის თანამშრომლები – იოანე 5:17; ფილიპ. 2:13; გამოცხ. 4:3; 21:11; 1 კორ. 3:9, 12; 2 კორ. 6:1; 1 ოქ. 3:2.
6. „გამზადებული და დასრულებული სამერთიანი დმერთი, თავისი სურვილის სიამოვნების თანახმად და თავისი უმაღლესი განზრახვისათვის თავის სახლმშენებლობაში აშენებს თავის თავის მის მიერ ამორჩეულ ადამიანებში და მის მიერ ამორჩეულ ადამიანებს – თავის თავში, რათა მიიღოს შემადგენლობა ქრისტეში, როგორც ღვთაებრიობისა და ადამიანობის შერწყმა, თავისი ორგანიზმის სახით, და ქრისტეს სხეული, როგორც მისი მარადიული გამოხატულება და ურთიერთსავანე, გამომსყიდველი დმერთისათვის და გამოსყიდული ადამიანისათვის. ამ საოცარი ძვირფასი სტუქტურის საბოლოო დასრულება მარადიულად იქნება ახალი იერუსალიმი“ – ვიტნეს ლი.
- დ. ჩვენ მოლიანად უნდა ვიყოთ გამოყოფილი დმერთისათვის, რათა მოლიანად გავიჟდინოთ დმერთით, და ვიცხოვროთ წმიდა ცხოვრებით ეკლესიური ცხოვრებისათვის, რაც გაგვხდის ჩვენ წმიდა ქალაქად – გამოცხ. 21:2; 2 პეტ. 1:4:
1. გონების განახლება და გარდასახვა, რომელიც ამას მოჰყება, გამოგვყოფს და გადაგვარჩენს ჩვენ ჩვენი ბუნებისაგან, და ცხოვრებისაგან, რომელიც გაუღენთილია ქვეყნიერების ელემენტით – გამოცხ. 21:12ა; რომ. 8:5-6; 12:2, 5-11; ეფე. 4:23.
 2. იმის მეშვეობით, რომ ჩვენ ვცხოვრობთ ჩვენს სულში და ვჭამთ ქრისტეს, როგორც დაფარულ მანანას, ჩვენ შეგვიძლია გავიმარჯვოთ ქვეყნიერებაზე, რათა გავხდეთ დმერთის ნაგებობა – 1 იოანე 5:4, 18-19, 21; გამოცხ. 2:12-17; შდრ. იოანე 14:30.
 3. ჩვენ მოლიანად უნდა გამოვეყოთ ბაბილონის კერპთაყვანისმცემლურ სამყაროს, რომელიც ხასიათდება საქმიანობის მანკიერებით, ანუ კომერციით, რომელიც მოიცავს სხვის ქონების ქონის სურვილს, ტყუილსა და ფულის სიყვარულს; ჩვენი ქრისტიანული ცხოვრება თავისუფალი უნდა იყოს ფულის სიყვარულისაგან, და ჩვენი ქრისტიანული სამუშაო არ უნდა იყოს ფულის გამომუშავების ხელობა – ზაქ. 5:5-11; 1 ტიმ. 3:3, 8; 6:5-10; საქმე. 11:29-30; 20:33-34; 2 ტიმ. 3:2-4; ებრ. 13:5; 2 კორ. 2:17; 12:15; შდრ. 4 მეფ. 5:15-27:
 - ა) სატანა არის საქმოსანი, ვაჭარი, და ის მსჯელობს თავისი კომერციული პრინციპის თანახმად, რომელიც ეწინააღმდეგება დმერთის ჩანაფიქრს ადამიანის შექმნისას – ეზეპ. 28:16, 18; იობ. 1:9; შდრ. ფილიპ. 3:7-8; დაბ. 1:26.
 - ბ) იმ საქონლიდან, რასაც ყიდის ბაბილონი, პირველ ადგილზე არის ადამიანთა სამშვინველები; გამოთქმა „ადამიანთა სამშვინველები“ აღნიშნავს ადამიანებს, რომლებიც ჰყიდიან თავიანთ თავებს, როგორც სამუშაო ძალას – გამოცხ. 18:12-13; შდრ. 2 პეტ. 2:3, 15.
 - გ) ეს აღწერა შეესაბამება არ მხოლოდ მომავალ ბაბილონს, არამედ დღევანდელ ქვეყნიერებასაც; ადამიანები ჰყიდიან თავიანთ სამშვინველებს, თავიანთ სიცოცხლეს, ანუ თავიანთ თავს თავიანთ

- სამუშაოზე, და უურადღების გარეშე ტოვებენ ღმერთსა და თავიანთ
მარადიულ ბედს – შდრ. ლუკა 12:13-21.
- დ) ღმერთის უზენაესობის თანახმად, მანკიერება საქმიანობაში, რაც
ისრაელის ხალხმა ისწავლა ბაბილონელებისგან ტყვედ ყოფნის
პერიოდში, დაუბრუნდება ისევ ბაბილონს (შინყარის მიწას) – ზაქ. 5:10-
11; დაბ. 11:2, 9
- გ. ჩვენ უნდა ვაშენოთ კედელი, რათა დავიცვათ ეკლესია, როგორც ღმერთის სახლი:
1. ჩვენ შეგვიძლია ავაშენოთ კედელი კრავის გამარჯვებული სისხლის
მეშვეობით, რომლიც გამოიყენება ჩვენ მიმართ იმის მეშვეობით, რომ ჩვენ
ვინანიებთ, ვაღიარებთ ჩვენს ცოდვებს და ვთხოვთ ღმერთს, რომ
განგვწინდოს – გამოცხ. 12:11; ფსალ. 51:18.
 2. ჩვენ უნდა დაგვაწყემსოთ ღმერთის სამწყსო, უნდა დაგაყვიროთ უნიკალური
ახალადთქმისეული მსახურების „საყვირი“, და უნდა ვაუწყოთ მათ ღმერთის
მთელი გადაწყვეტილება, რათა დაგასრულოთ ღმერთის სიტყვა, და ასევე
უფლის დამცველი გაფრთხილება და ჯანსაღი სწავლება, რომ ისინი გახდნენ
ზრდასრულები ქრისტეში – 1 კორ. 14:8; ეფეს. 4:11; საქმე. 20:26:35; ეზეკ. 33:1-11;
34:25; კოლ. 1:24-29.
 3. ჩვენ უნდა ვაშენოთ კედელი, რათა დავიცვათ ეკლესია, იმის მეშვეობით, რომ
ვიბრძოლოთ სხეულში – რომ. 16:20:
 - ა) სხეული აღიჭურვება ღმერთის სრული საჭურვლით და იცავს თითოეულ
ასოს; ჩვენ უნდა ვეძებოთ სხეულის რჩევა და დაფარვა, რათა მივიღოთ
სხეულის დაცვა – ეფეს. 6:10-20; მათე 16:18; საქმე. 21:4, 11-12.
 - ბ) სულიერი ომი მიმდინარეობს ასეთი პრინციპით – ერთი განდევნის
ათასს, ხოლო ორნი გააქცევენ ათი ათასს – რჯლ. 32:30; ეკლ. 4:9-12;
გამ. 17:11-13.
 4. ჩვენ უნდა ავაშენოთ კედელი, რათა დავიცვათ ღმერთის დვთაებრივი
სიმდიდრეების ინტერესები დედამიწაზე და ღმერთის დასრულებულობის
მიღწევები – შდრ. იოანე 1:12-13; ესაია 9:6; 1 კორ. 15:45ბ; 2 კორ. 3:17; 4:5; კოლ.
1:18; საქმე. 2:36; 5:31; ებრ. 4:14; 9:15; 7:22; 8:2; 1 იოანე 2:1; იოანე 15:26; რომ. 8:34,
26.
- გ. ჩვენ უნდა ვიცხოვოთ ქრისტეთი და უნდა გამოვავლინოთ ქრისტე ჩვენი
ცხოვრებით, და ამის მეშვეობით აღვამაღლოთ ქრისტე, რათა შევძლოთ, რომ
ავაშენოთ ეკლესია, როგორც ღმერთის გამოხატულება – გამ. 40:34-35; 3 მეფ. 8:1-11;
რომ. 13:14, 12; 1 კორ. 3:16-17; ფილიპ. 1:19-21ა; გამოცხ. 21:3, 22, 10-11:
1. ქალაქის კედელი განკუთვნილია ღმერთის გამოხატულებისათვის, ამიტომ
კედლის აშენება (ნეემ. 2:17) ნიშნავს ეკლესიის, როგორც ღმერთის
გამოხატულების, აშენებას (მათე 16:18; ეფეს. 2:20-22; 4:11-16; 1 კორ. 3:9-17;
გამოცხ. 4:3; 21:11, 18-19).
 2. დღეს თავის აღდგენაში უფალი მუშაობს ნორმალური მდგომარეობის
ხელახლა აღდგენისათვის, რათა ქრისტე იყოს სათანადო ეკლესიაში,
როგორც თავის გამოხატულებაში – ეფეს. 3:16-21; გამოცხ. 4:3; 21:11, 18-19.
 3. იმისათვის, რომ გამოვხატოთ ღმერთი, ჩვენ უნდა გადავრჩეთ ჩვენი ბუნებრივი
მიღრეკილებებისა და თვითმსგავსებისაგან, უნდა ვიცხოვოთ შერწყმული
სიცოცხლით დვთაებრივ სამებასთან, ქრისტეს მთელ სხეულთან შერევის
სიცოცხლეში – რომ. 5:10; ლუკ. 2:4-5; 1 კორ. 12:24-25.

4. იმისათვის, რომ გამოვხატოთ დმერთი, ჩვენ ყოველდღიურად უნდა გავწმიდანდეთ და განვახლდეთ სიტყვაში წყლით განბანის მეშვეობით, რათა წარდგენილი ვიყოთ ქრისტესთვის, როგორც მისი სუფთა, დიდებული, დმერთის გამომხატველი პატარძალი – მუხ. 24; ევგ. 5:26-27.